

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

10 noiembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena,

judecând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Bodareu Octavian și de către inculpatul Moscaliuc Serghei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 04 decembrie 2019 și sentinței Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 03 iulie 2019, în cauza penală în privința lui,

Moscaliuc Serghei XXXXX, născut
XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 12.07.2017 – 03.07.2019

instanța de apel: 26.07.2019 – 04.12.2019

instanța de recurs ordinar: 24.02.2020 – 10.11.2020

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 03 iulie 2019, Moscaliuc Serghei, a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (3) Cod penal, și în temeiul art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal, procesul penal în privința lui Moscaliuc Serghei a fost încetat din motivul survenirii termenului de prescripție tragerii la răspundere penală, cu liberarea de răspundere penală.

Moscaliuc Serghei a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.349 alin.(1¹) Cod penal, și în baza acestei legi i-a fost stabilită pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani.

În temeiul art.90 Cod penal, s-a dispus suspendarea executării pedepsei sub formă de închisoare aplicată lui Moscaliuc Serghei pe o perioadă de probațiune de 3 (trei) ani.

A fost admisă parțial acțiunea civilă înaintată de partea civilă Munteanu Valeriu și s-a dispus încasarea de la Moscaliuc Serghei în folosul lui Munteanu Valeriu a sumei de 5000 (cinci mii) lei cu titlu de prejudiciu moral.

A fost admisă parțial acțiunea civilă înaintată de partea civilă Cobîlaș Sergiu și s-a dispus încasarea de la Moscaliuc Serghei în folosul lui Cobîlaș Sergiu a sumei de 5000 (cinci mii) lei cu titlu de prejudiciu moral.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

A fost respinsă ca fiind neîntemeiată solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea cheltuielilor judiciare pentru efectuarea expertizei medico-legale, în sumă de 960 lei.

2. Pentru a se pronunța în sensul expus, prima instanță a reținut că, Moscaliuc Serghei, la 06.05.2017, în jurul orei 20:30, deținând permis de conducere și deplasându-se la volanul automobilului de model „Peugeot Partner” cu n/î XXXXX prin localitatea XXXXX, r-nul Florești, a fost stopat de către angajații INP Paladii Mihail și Parasii Ghenadie, care l-au suspectat de întrebuințarea băuturilor alcoolice și fiindu-i propusă efectuarea testării alcoolscopice cu aparatul Drager, Moscaliuc Serghei a refuzat categoric.

Tot el, la 06 mai 2017, în jurul orei 20:00, aflându-se pe una din străzile s. XXXXX, r-nul Florești, fiind în stare de ebrietate alcoolică, cunoscând despre faptul că cet. Sergiu Cobîlaș și Valeriu Munteanu sunt angajați de poliție ai IP Florești și în acel moment își îndeplinesc atribuțiile de serviciu deoarece s-au prezentat la fața locului pentru a preveni și curma săvârșirea unei fapte antisociale, intenționat, în scopul sistării activității lor de serviciu ori schimbării caracterului ei în interesul său, i-a aplicat lui Sergiu Cobîlaș o lovitură cu pumnul în regiunea feței, iar lui Munteanu Valeriu cu ajutorul unui obiect ascuțit - tăietor i-a cauzat o plagă în regiunea degetului mare a mâinii drepte, prin care fapt ambilor angajați de poliție ai IP Florești le-a cauzat vătămări corporale.

Potrivit raportului de expertiză judiciară nr. XXXXX din 29 iunie 2017 la Cobîlaș Sergiu s-au stabilit următoarele leziuni corporale: echimoze la nivelul brațului drept și pe mucoasa buzei superioare, excoriații la mâna dreaptă, ce se califică ca vătămări neînsemnate.

Potrivit raportului de expertiză judiciară nr. XXXXX din 29.05.2017 la Munteanu Valeriu s-au constatat următoarele leziuni corporale: plagă contuză la nivelul degetului I al mâinii drepte; excoriație la urechea dreaptă, ce se califică ca vătămare ușoară.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către:

3.1 Procurorul în procuratura raionului Florești, Revencu Vasile, care a solicitat casarea sentinței în partea referitoare la pedeapsa aplicată și încasarea cheltuielilor judiciare, rejudecarea cauzei de către instanța de apel potrivit modului stabilit pentru prima instanță, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care Moscaliuc Serghei, să fie recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. art. 264¹ alin. (3) și 349 alin. (1¹) Cod penal.

A înceta procesul penal de învinuire a lui Moscaliuc Serghei în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (3) Cod penal, din motiv că a intervenit termenul de prescripție de tragere la răspundere penală, iar în baza art. 349 alin. (1¹) Cod penal să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani și 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

A încasa de la Moscaliuc Serghei - 1020 lei, ce constituie cheltuieli judiciare suportate de către stat în legătură cu efectuarea expertizelor judiciare în cauza penală respectivă.

În motivarea apelului procurorul a invocat faptul că:

- deși inculpatul Moscaliuc Serghei în cadrul urmăririi penale și a cercetării judecătorești nu a recunoscut vinovăția în săvârșirea infracțiunilor incriminate, declarând că nu le-a comis, totuși vinovăția acestuia a fost probată prin ansamblul materialului probant administrat în cadrul urmăririi penale și a cercetării judecătorești;

- la pronunțarea sentinței, instanța de judecată a dat o apreciere justă circumstanțelor cauzei și a calificat corect acțiunile inculpatului Moscaliuc Serghei, încadrându-le în baza art. art. 264¹ alin. (3) și 349 alin. (1¹) Cod penal și ia aplicat corect pedeapsa în limitele sancțiunii prevăzute de Codul penal, însă din motive neîntemeiate i-a aplicat o pedeapsă prea blândă și cu suspendarea executării acesteia;

- la pronunțarea sentinței, instanța de judecată a respins solicitarea de încasare a cheltuielilor de judecată, ca neîntemeiată;

- instanța de judecată, nu a ținut cont de rezonanța infracțiunilor incriminate și motivele săvârșirii acestora, precum și de comportamentul lui Moscaliuc Serghei în timpul săvârșirii infracțiunilor, în timpul urmăririi penale și a cercetării judecătorești.

- cheltuielile suportate de către stat în legătură cu efectuarea expertizelor judiciare sunt urmare a acțiunilor cet. Moscaliuc Serghei, condiționate de săvârșirea infracțiunilor pe cauza penală în care este acuzat, astfel că între cheltuielile suportate și acțiunile inculpatului există o legătură de cauzalitate directă și în conformitate cu prevederile art. 229 alin. (2) Cod Procedură Penală;

- prin neîncasarea cheltuielilor judiciare și aplicarea în privința lui Moscaliuc Serghei a unei pedepse sub formă de închisoare și suspendarea executării pedepsei nu a fost atins scopul legii penale care apără, împotriva infracțiunilor, persoana, drepturile și libertățile acesteia, orânduirea constituțională, precum și întreaga ordine de drept;

- prin aplicarea în privința lui Moscaliuc Serghei a unei pedepse mai aspre și anume sub formă de închisoare, urmează a fi exercitată o influență

pozitivă asupra altor indivizi care vor fi determinați astfel să nu săvârșească infracțiuni, știind cu certitudine că pedeapsa este inevitabilă;

3.2 Inculpatul Moscaliuc Serghei, care a solicitat casarea totală a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

În motivarea cererii de apel a invocat netemeinicia sentinței prin următoarele aspecte:

- trimiterea în judecată a sa a fost realizată prin efectul rechizitoriului întocmit de către procurorul în procuratura r-lui Florești, Gheorghe Iapără, indicând totodată, că prin hotărârea judecătorească contestată, de către prima instanță s-a considerat probată acuzarea formulată, concluzie care a fost întemeiată pe o apreciere arbitrară, părtinitoare a probelor administrate de către partea acuzării și ignorarea argumentelor sale și a apărării;

- în conținutul sentinței contestate rezultă invocarea de către prima instanță a probelor cercetate, aprecierea lor fiind vădit părtinitoare doar în favoarea acuzării, ignorându-se principiile fundamentale care guvernează procesul penal național, contrar după părerea sa prevederilor art.101 alin. (1) Cod de Procedură Penală;

- consideră, că acest fapt, determină instanței de judecată și obligația din oficiu, de a respinge în procesul de apreciere probele ilegal administrate, de a da eficiență principiilor fundamentale ale procesului penal și hotărârilor Curții Europene a Drepturilor Omului;

- a invocat că, deși instanța a redat în conținutul sentinței declarațiile sale și a martorilor oculari care au fost prezentați ca probe ale apărării, acestea nu au fost în niciun mod analizate;

- a indicat că provoacă indignare, modul în care prima instanță a apreciat declarațiile lui drept inferioare față de declarațiile părților vătămate care sunt angajați ai poliției, martorilor la fel angajați ai IP Florești, toți cu calitate de persoane interesate în finalul cauzei;

- în cazul său, constată că nu se întrunesc elementele componente de infracțiune și anume lipsește legătura de cauzalitate;

- consideră că nu a fost probat faptul că el ar fi comis vreo ilegalitate în acea zi, fapt pentru care au hotărât să intervină acești colaboratori de poliție;

- atât în cadrul efectuării acțiunilor de urmărire penală cât și în cadrul ședinței de judecată a făcut referință la faptul că nu el a fost acel care a aplicat lovitura și a provocat leziunile date, dar anume colaboratorii de poliție i-au aplicat multiple lovituri, i-au rupt hainele, l-au intimidat;

- consideră că atât la urmărirea penală cât și în cadrul ședinței de judecată, nu au fost acumulate și prezentate probe pertinente și concludente care ar confirma intenția sa de a comite infracțiunile înscrinate;

- la locul de trai se caracterizează doar din punct de vedere pozitiv, anterior nu a fost condamnat, fapt care urmează a fi apreciat, nu este acea persoană care să provoace astfel de situații;

- consideră că careva probe obiective, certe, pertinente, concludente și legale cu privire la vinovăția sa de comiterea infracțiunii incriminate nu au fost administrate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 04 decembrie 2019, au fost respinse ca nefondate, apelul procurorului și apelul inculpatului Moscaliuc Serghei și menținută fără modificări, sentința Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 03 iulie 2019.

4.1 *Instanța de apel a statuat că:* Judecând cauza penală, prima instanță a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală, respectându-se prevederile art.101 Cod de procedură penală.

Instanța de apel, în urma judecării apelurilor a considerat că, acestea sunt contradictorii circumstanțelor stabilite pe cauză și lea respins ca nefondate, prima instanță a făcut o analiză amplă a probelor cercetate, just ajungând la concluzia privind recunoașterea ca vinovat a inculpatului Moscaliuc Serghei în baza art. 264¹ alin. (3) Cod penal și art. 349 alin. (1¹) Cod penal și ca urmare condamnarea acestuia, corect punând la baza sentinței de condamnare probele administrate și cercetate în ședința instanței de judecată și verificate în instanța de apel, astfel, stabilind corect starea de fapt.

Ce ține de apelul inculpatului, instanța de apel a considerat că, nu poate fi admis, or, argumentul acestuia că nu a comis infracțiunea prevăzută de art.264¹ alin.(3) Cod penal, nu poate fi reținut fiind combătut prin probele cauzei penale, care confirmă că acesta a refuzat trecerea controlului medical în vederea stabilirii stării de ebrietate.

Ce ține de infracțiunea prevăzută de art. 349 alin. (1¹) Cod penal, instanța e apel la fel a considerat dovedită vina, acțiunile acestuia corect fiind calificate.

Instanța de apel nu a reținut argumentul inculpatului că prima instanță a apreciat declarațiile inculpatului drept inferioare de cele a părților vătămate și martorilor, or această afirmație contravine celor constatate, probele cercetate de instanța de fond și suplimentar de cea de apel, coroborând între ele, și fiind pertinente cauzei penale, totodată vina acestuia confirmându-se chiar prin declarațiile proprii.

Din aceleași motive instanța e apel nu a reținut argumentul că nu el a fost acela care a aplicat lovituri ci colaboratorii de poliției, or, după cum s-a mai menționat personal a indicat că a aplicat lovituri.

Instanța de apel nu a reținut nici motivul invocat că părțile vătămate erau în stare de ebrietate, or, conform extrasurilor chitanțelor Drager la Munteanu Valeriu și Cobîlaș Sergiu, s-a constatat 0,00 mg/l alcool în aerul expirat.

În rest instanța de apel a apreciat apelul inculpatului Moscaliuc Serghei ca fiind o relatare a dezacordului său cu sentința de condamnare emisă de prima instanță, ceea ce însă nu a determinat instanța de apel de a modifica soluția în sensul solicitat în cererea de apel.

Ce ține de apelul procurorului în latura pedepsei, instanța de apel a considerat corectă soluția primei instanțe privind încetarea procesului penal în privința lui Moscaliuc Serghei în baza art. 264¹ alin. (3) Cod penal, și în concordanță cu art. 53 lit. g) Cod penal, art. 332 alin. (1) Cod de procedură penală precum și art.391 alin.(1) pct.6 Cod de procedură penală.

Prima instanță corect a conchis, că deoarece fapta imputată inculpatului în baza art. 264¹ alin. (3) Cod penal, a fost comisă de Moscaliuc Serghei la data de 06 mai 2017 și de atunci a expirat termenul de 2 ani, o lună și 27 zile din momentul săvârșirii infracțiunii, ceea ce duce la încetarea procesului penal.

Ce ține de pedeapsa aplicată de instanță pentru infracțiunea prevăzută de art.349 alin.(1¹) Cod penal, instanța de apel a constatat că, la stabilirea pedepsei prima instanță a dat deplină eficiență prevederilor art. 61 Cod penal, corect a ținut cont și de prevederile art.75 Cod penal.

Prima instanță a constatat că infracțiunea prevăzută de art.349 alin.(1¹) Cod penal comisă de Moscaliuc Serghei potrivit art. 16 Cod penal face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave, pentru care legiuitorul a prevăzut pedeapsa penală închisoare de până la 3 ani, circumstanțe atenuante, conform art.76 Cod penal și agravante conform art.77 Cod penal în acțiunile lui Moscaliuc Serghei nu au fost stabilite, la locul de trai se caracterizează pozitiv, totodată, părțile vătămate Cobîlaș Sergiu și Munteanu Valeriu nu au contestat sentința primei instanțe, fiind de acord cu soluția emisă și în latura stabilirii pedepsei inculpatului.

În opinia instanței de apel, pedeapsa stabilită inculpatului, este echitabilă faptei infracționale săvârșite, este în corespundere cu împrejurările cauzei, normele legale și instanța consideră că va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului, careva temeieri de casare a sentinței în latura pedepsei nefiind stabilite, totodată, sentința primei instanțe cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, argumentele expuse în actul judecătoresc, echivalând cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor art. 6 CEDO.

Cu referire la solicitarea acuzatorului de stat de încasare de la inculpatul Moscaliuc Serghei în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în sumă de 1020 lei pentru efectuarea rapoartelor de expertiză judiciară nr. XXXXX din 29.05.2017 în privința lui Cobîlaș Sergiu, nr. XXXXX din 29.05.2017 în privința lui Moscaliuc Serghei, XXXXX din 29.05.2017 în privința lui Munteanu Valeriu precum și cheltuielilor pentru testările alcoolscopice, instanța de apel lea respins, or acestea au fost efectuate în vederea acumulării probelor necesare, ce demonstrează vinovăția și identifică persoana vinovată în comiterea infracțiunilor imputate.

Instanța de apel a considerat că, prima instanță corect a statuat obligația pozitivă a statului de a colecta probe necesare în vederea constatării faptei penale, identificării făptuitorului și implicit asumarea cheltuielilor aferente procesului din contul statului și corect s-a condus de prevederile art. 142-143, art. 227, art. 228 Cod de procedură penală și prevederile alin. (3) a art. 75 din Legea nr. 68 din 14 aprilie 2016 cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar.

Instanța de apel a menționat că deși alin. (2) art. 143 Cod de procedură penală prin Legea nr. 316 din 22.12.2017 în vigoare din 09.02.2018, a fost abrogat, totuși norma dată este aplicabilă cazului, deoarece infracțiunea incriminată inculpatului Moscaliuc Serghei a fost comisă până la abrogarea acestei norme procesuale și anume la data de 06.05.2017 respectiv cheltuielile suportate pentru efectuarea rapoartelor de expertiză judiciară nr. XXXXX din 29.05.2017 în privința lui Cobîlaș Sergiu, nr. XXXXX din 29.05.2017 în privința lui Moscaliuc Serghei, XXXXX din 29.05.2017 în privința lui Munteanu Valeriu pe cauza dată urmează a fi trecute în contul statului.

Instanța de apel nu a reținut alegația avocatului că, la borderoul vol. II din dosar, lipsește procesul-verbal de atragere la răspunderea contravențională a lui Moscaliuc Serghei pentru defrișarea ilegală, or arată că acesta nu este obiect de studiu în cauza dată și nu poate influența soluția instanței.

Ce ține de solicitarea părților vătămate din instanța de apel, susținută și de procuror privind încasarea prejudiciului moral a câte 10000 lei pentru fiecare, instanța de apel nu s-a expus or, o asemenea solicitare în apelul procurorului nu a fost înaintată, iar părțile vătămate nu au înaintat apel împotriva sentinței.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recursuri ordinare de către:

5.1 Procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Bodareu Octavian, prin care invocând incidența pct. **6, 10** a dispozițiilor art. 427 Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei, și dispunerea rejudecării cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin excluderea din pedeapsa

aplicată a art. 90 Cod penal.

În susținerea recursului procurorul a invocat că:

- la aplicarea pedepsei inculpatului, instanța de apel nu a ținut cont de criteriul general a individualizării pedepsei, neglijând în așa mod prevederile art.75 Cod penal;

- la stabilirea pedepsei, nu s-a ținut cont că inculpatul, a comis o infracțiune împotriva angajaților de poliție a IP Florești, care sunt în apărarea ordinii de drept, a drepturilor și libertăților constituționale a cetățenilor;

- instanța de apel, nu a luat în considerație comportamentul inculpatului în timpul comiterii infracțiunii, în timpul urmăririi penale și în cadrul cercetării judecătorești;

- pedeapsa sub formă de suspendare condiționată a executării pedepsei în temeiul art.90 Cod penal, stabilită prin decizia Curții de Apel Bălți, este una blândă, prin care nu vor fi atinse scopurile generale ale pedepsei penale prevăzute de art.61 alin. (2) Cod penal;

- restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și de prevenire a săvârșirii de noi infracțiuni.

5.2 Inculpatul Moscaliuc Serghei, prin care invocând incidența pct. **6, 8 și 12** a dispozițiilor art. 427 Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei și sentinței a sentinței și achitarea lui Moscaliuc Serghei de sub învinuirea pe art.264¹ al.(3) și art.349 al.(1¹) Cod penal.

În susținerea recursului inculpatul a invocat că:

- instanța de apel a pus la baza sentinței de condamnare numai acele probe, care în viziunea instanței demonstrează vinovăția lui Moscaliuc Serghei în comiterea infracțiunilor incriminate, fără a le analiza sub aspectul pertinentei și mai ales – a coroborării cu alte probe;

- atât în cadrul efectuării acțiunilor de urmărire penală cât și în cadrul ședinței de judecată a făcut referință la faptul că nu el a fost acel care a aplicat lovitura și a provocat leziunile date, dar anume colaboratorii de poliție i-au aplicat multiple lovituri, i-au rupt hainele, l-au intimidat;

- atât la urmărirea penală cât și în cadrul ședinței de judecată, nu au fost acumulate și prezentate probe pertinente și concludente care ar confirma intenția mea de a comite infracțiunile incriminate;

- la locul de trai este caracterizat doar din punct de vedere pozitiv, anterior nu a fost condamnat, fapt care urmează a fi apreciat, nu este acea persoană care să provoace astfel de situații;

- organele judiciare trebuiau să aprecieze complet și just toate probele administrate, iar aprecierea completă și justă a probelor nu

poate fi separată de celelalte operațiuni de probațiune. Evaluarea unei probe nu poate fi posibilă fără verificarea ei prin alte probe, astfel că aceste operațiuni să contureze certitudinea în cauza administrată;

- doar analiza minuțioasă și sinteza evaluărilor făcute în examinarea probelor, în tot ansamblul lor, va conduce organul judiciar la propria convingere asupra culpabilității sale;

- instanța de apel nu a apreciat just declarațiile martorului Pînzaru Gheorghe, care este lider în sat, care în ziua de 06.05.2016 pe lanurile gospodăriei a văzut cu totul alți cetățeni pe care îi nominalizează, care defrișau fâșia forestieră. Despre aceasta martorul a informat poliția. Martorul dat a indicat direct asupra persoanelor care defrișează fâșia forestieră.

- instanța de apel nu a luat în considerație că la materialele cauzei nu se regăsește vreun proces-verbal cu privire la contravenție administrativă prevăzută de articolul 122 Cod Contravențional, cu privire la defrișarea fâșiei forestiere de către el;

- acțiunile părților vătămate - polițiștilor Munteanu Valeriu și Cobîlaș Sergiu erau vădit ilegale și acestea au acționat în privința sa cu depășirea vădită a împuternicirilor, aplicând violența fizică în privința sa;

- cu referire la latura obiectivă a acestei infracțiuni „aplicarea violenței nepericuloase în scopul sistării activității de serviciu a persoanei cu funcție de răspundere”, constată că părțile vătămate nu se aflau în exercitarea funcției, unul nu era pe teritoriul său de gestionare, iar celălalt nu se cunoaște de ce s-a deplasat într-acolo, urmând a se deplasa grupul operativ, care ulterior a și sosit la fața locului;

- organul de urmărire penală urma să se autosesizeze referitor la depășirea atribuțiilor de serviciu de către acești doi polițiști Munteanu Valeriu și Cobîlaș Sergiu și tot acest conflict s-a generat anume din cauza incompetenței și a atitudinii grosolane a acestora. Leziunile corporale neînsemnate la Munteanu Valeriu și Cobîlaș Sergiu puteau apărea în momentul când l-au agresat dar nu în rezultatul aplicării de către el a violenței împotriva lor;

- în speță, la dosar lipsesc careva probe documentare, că Moscaliuc Serghei a comis ceva ilegal, pentru care fapt polițiștii Munteanu Valeriu și Cobîlaș Sergiu să fi avut vreun temei legal să-l rețină și să aplice forța împotriva sa așa cum au procedat pe 06.05.2017;

- referitor la infracțiunea prevăzută de art.264¹ alin(3) Cod penal, nici această componentă nu a fost prezentă în acțiunile sa că el nu a refuzat să

treacă testarea alcooscopică, dar numai a obiectat că va trece această testare numai după ce vor fi testați polițiștii Munteanu Valeriu și Cobîlaș Sergiu;

- condamnarea sa se datorează unei erori grave de fapt, care se datorează neluării în considerare a probelor care vorbesc în favoarea sa, precum și denaturarea conținutului acestora, prin omiterea de a indica în decizia atacată circumstanțele însemnate ce combat versiunea acuzării;

6. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 11) Cod de procedură penală, inculpatul Moscaliuc Serghei a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat și a solicitat să fie respins recursul ordinar declarat de către procuror.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acestea sunt inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

7.1 *Cu referire la circumstanțele invocate în recursul ordinar al procurorului (pct. 5.1 din decizie), Colegiul penal lărgit constată că procurorul referindu-se la incidența pct. 6 alin (1) din dispozițiile art. 427 Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când- hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, nu și-a argumentat motivul arătat, ceea ce rezultă că acesta este indicat declarativ.*

În ce privește argumentul care reprezintă temeiul prevăzut la **pct. 10)**, alin (1) art. 427 Cod de procedură penală conform căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*, în opinia procurorului pedeapsa stabilită de către

prima instanță și menținută de instanța de apel este prea blândă, nu a fost individualizată în corespundere cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, nu s-a luat în considerație gravitatea infracțiunii, aceasta fiind comisă împotriva angajaților de poliție a IP Florești, care sunt în apărarea ordinii de drept, a drepturilor și libertăților constituționale a cetățenilor, Colegiul penal remarcă faptul că, argumentele recursului se axează doar pe simplul dezacord cu pedeapsa stabilită, acuzatorul de stat pledând în continuare pentru casarea deciziei și sentinței, în partea individualizării pedepsei și excluderea din pedeapsa aplicată a art. 90 Cod penal.

Acest argument, în raport cu circumstanțele cauzei, este unul neîntemeiat deoarece, este cert că, prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte. Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal lărgit reține, că inculpatului Moscaliuc Serghei, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (3) și art.349 alin.(1¹) Cod penal, prin expunerea detaliată a motivelor ce au precedat soluției adoptate, instanța de apel i-a stabilit făptașului o pedeapsă legală și echitabilă.

Este de menționat că, potrivit prevederilor art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În conformitate cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative, prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Respectiv, doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o

infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

La caz, instanța de apel și-a motivat concluziile prin statuarea faptului că, prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art. 6, 7, 61, 75 Cod Penal în coraport cu prevederile art. 90 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuază ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În contextul expus, raportat speței, Colegiul penal lărgit atestă că la stabilirea pedepsei, instanțele de fond și de apel just și argumentat au reținut că *potrivit art. 16 Cod penal face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave, pentru care legiuitorul a prevăzut pedeapsa penală închisoare de până la 3 ani, circumstanțe atenuante, conform art.76 Cod penal și agravante conform art.77 Cod penal în acțiunile lui Moscaliuc Serghei nu au fost stabilite, la locul de trai se caracterizează pozitiv, totodată, părțile vătămate Cobîlaș Sergiu și Munteanu Valeriu nu au contestat sentința primei instanțe, fiind de acord cu soluția emisă și în latura stabilirii pedepsei inculpatului.*

Colegiul penal lărgit remarcă și respectarea de către instanțe a prevederilor art.90 din codul penal, conform căruia, dacă la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului.

Astfel, pedeapsa stabilită lui Moscaliuc Serghei a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în conformitate cu prevederile legale și care corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a acestuia, precum și prevenirii de săvârșire de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane (*pct. 4.1 din decizie*).

Colegiul penal lărgit notează că, instanța de apel și-a argumentat just concluziile sale, argumente pe care instanța de recurs le acceptă și le însușește, fapt ce corespunde jurisprudenței CtEDO (cauza Albert vs. România din 16.02.2010), în care Curtea statuează că, art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument, cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În rest, Colegiul penal consideră că celelalte argumente invocate de către procuror, au o formulare generală și nu pot servi temei pentru casarea deciziei instanței de apel, or, ultima și-a motivat complet soluția emisă acordând deplină eficiență prevederilor legale relevante cauzei.

Totodată, Colegiul penal lărgit remarcă faptul că, motivele invocate în recurs au constituit obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens, iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor cauzei care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

7.2 Cu referire la recursul ordinar declarat de inculpatul Moscaliuc Serghei, Colegiul penal lărgit reține că recurentul invocă prezența temeiurilor de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, și anume cazurile când: *„instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt care a afectat soluția, nu au fost întrunite elementele infracțiunii și faptei săvârșite și s-a dat o încadrare juridică greșită”*.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că temeiurile invocate de recurent și motivele specificate în susținerea acestora, nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, din următoarele considerente.

În privința temeiului de recurs invocat de recurent, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit constată că nu și-a găsit confirmarea în urma cercetării materialelor cauzei, nefiind identificate careva circumstanțe care ar justifica incidența acestui temei sub aspectele specificate de recurent, dat fiind faptul că, instanța de apel la judecarea apelului și adoptarea deciziei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, s-a expus detaliat și argumentat asupra motivelor relevante invocate în apel, fiind redată clar motivele pe care se întemeiază soluția instanței de apel, în baza cumulului de probe, cercetate, verificate și apreciate just prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, soluția instanței de apel nefiind afectată de o eroare gravă de fapt sau de drept, motivarea soluției fiind în corespundere cu dispozitivul hotărârii, care este expus clar, iar de către instanța de recurs ordinar nu sunt identificate temeiuri de a interveni în decizia instanței de apel sub aspectele contestate, or decizia instanței de apel

este legală și întemeiată.

La fel, din conținutul recursului ordinar declarat, reiese că recurentul face o proprie apreciere a probelor în temeiul cărora prima instanță și instanța de apel și-a întemeiat soluția de condamnare a inculpatului Moscaliuc Serghei, considerând că *condamnarea sa se datorează unei erori grave de fapt, generată prin neluarea în considerare a probelor care vorbesc în favoarea sa, precum și denaturarea conținutului acestora, prin omiterea de a indica în decizia atacată circumstanțele însemnate ce combat versiunea acuzării și că în demonstrarea învinuirii nu au fost administrate careva probe*, sub acest aspect acesta invocând și temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar la acest capitol notează că nu poate fi acceptată această versiune, or aceasta contravine constatărilor corecte a instanței de apel în prezenta speță, care a stabilit cu certitudine prezența elementelor constitutive a infracțiunilor prevăzute de art. 264¹ alin. (3) și art. 349 alin. (1¹) Cod penal, în acțiunile inculpatului Moscaliuc Serghei, concluzii întemeiate just pe cumulul de probe descris și apreciat de instanța de apel în decizia sa, acceptate și însușite de instanța de recurs ordinar.

De remarcat este și faptul că temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură, este aplicabil atunci când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele infracțiunii, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Conform art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală.

Opozant criticilor invocate de recurent la acest capitol, precum că în acțiunile inculpatului nu se regăsesc elementele constitutive ale infracțiunii imputate, Colegiul penal lărgit, menționează, că instanța de apel a descris clar constatarea vinovăției inculpatului, care a fost probată integral prin mijloacele de probă prezentate de către partea acuzării care au fost apreciate de instanță ca fiind pertinente, concludente, utile și veridice, coroborează între ele.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit consideră că conținutul probelor enunțate în decizia instanței de apel și care au fost amplu analizate și obiectiv apreciate de instanța de apel, în contextul de învinuire a lui Moscaliuc Serghei în baza art. 264¹ alin. (3) și art. 349 alin. (1¹) Cod penal, confirmă cu certitudine că acțiunile inculpatului întrunesc toate elementele infracțiunilor imputate.

În sensul celor relatate, Colegiul penal lărgit, va ține seama și de jurisprudența CtEDO, și nu va impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanța de apel, dat fiind că, în cazul în care aceasta și-a motivat decizia emisă, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă acuzația penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (a se vedea, în special, cauzele Garcia Ruiz v. Spania, hotărârea din 21 ianuarie 1999; Helle v. Finlanda, hotărârea din 19 decembrie 1997), din care motiv, fără a reitera întreaga motivare a instanței de apel, instanța de recurs și-o însușește sub aspectul stării de fapt și de drept reținute, statuând asupra existenței faptei și vinovăției inculpatului Moscaliuc Serghei.

Totodată, Colegiul penal atestă că deși recurentul indică temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, - *că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*, însă în conținutul recursului rezultă că acesta nu specifică nici un argument în susținerea acestui temei de recurs, iar instanța de recurs verificând materialele cauzei prin prisma acestui aspect, nu a identificat nici o circumstanță ce ar demonstra incidența temeiului de recurs menționat.

7.3 Rezumând cele expuse, Colegiul penal lărgit statuează că temeiurile pe care s-a bazat inculpatul în recursul declarat, nu sunt imputabile deciziei atacate, nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârile atacate sub aspectele contestate, deoarece instanța de apel a analizat obiectiv circumstanțele cauzei și a dat răspuns la toate motivele expuse în apel în coraport cu poziția acuzării și a inculpatului și a argumentelor de motivare a soluției emise de prima instanță, astfel fiind atestat că decizia instanței de apel corespunde normelor procesual-penale, este legală și întemeiată.

În ansamblul circumstanțelor constatate, din motiv că temeiurile pentru recurs indicate în cererile de recurs ordinar declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Bodareu Octavian și de către inculpatul Moscaliuc Serghei nu și-au găsit confirmare, iar la examinarea recursurilor ordinare nu s-au depistat erori de drept, care ar impune soluția casării deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit conchide asupra respingerii recursurilor ordinare declarate, ca inadmisibile.

8. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Se resping ca inadmisibile, recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscriptie Bălți, Bodareu Octavian și de către inculpatul Moscaliuc Serghei, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 04 decembrie 2019, în cauza penală în privința lui *Moscaliuc Serghei XXXXX*.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 14 ianuarie 2021.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena